

[Hæret.]

ændringsforslag. Ifølge finansministeriets beregninger ville en gennemførelse af fremskridtspartiets besparelsesforslag føre til afskedigelse af henimod 80.000 offentligt ansatte. På det private arbejdsmarked ville yderligere 30.000 mennesker, der arbejder for det offentlige, blive arbejdsløse, hvortil kommer, at 15.000 uddannelsessøgende ville stå uden uddannelsesmulighed, dvs. være arbejdsløse. Når fremskridtspartiet derudover vil sluse 40.000 invalidepensionister ud på arbejdsmarkedet, ville dette ud over den nuværende arbejdsløshed kaste 165.000 ud i arbejdsløshed. Da $\frac{1}{3}$ af de 80.000 offentligt ansatte, der skal afskediges, er tjenestemænd, udløser deres afskedigelse ventepenge, rådighedsløn og pension, hvad der reducerer besparelserne tilsvarende.

Besparelser gennem nedsættelse af de offentligt ansattes lønninger fra 1. april i år, ophævelse af deres dyrtidsportioner, er ikke muligt, idet det strider imod loven om forlængelse af kollektive overenskomster, der gælder indtil foråret 1977.

Halvdelen af fremskridtspartiets spareforslag forudsætter ny eller ændret lovgivning. Der skal gennemføres 200 nye love eller lovændringer. Det vil tage tid, og en stor del af dem vil først kunne få finansiel effekt langt hen i finansåret. Med andre ord er fremskridtspartiets besparelsesforslag taget som helhed et illusionsnummer.

Det skal dog indrømmes fremskridtspartiet, at dets besparelsesforslag er fordelt på de enkelte konti til forskel fra de konservative besparelser på henvend 5 mia kr., der alle er opført på budtgetruleringskontoen. De konservative har derigennem vist stor vilje, men liden evne til at spare. Vi har ikke fået selv elementære beregninger fra de konservative, der viser, at der kan spares disse 5 mia kr. De konservative vil f. eks. stramme reglerne for tildeling af invalidepension og derigennem spare 200 mill. kr. Kan dette gøres i en situation med så stor arbejdsløshed? Kan man i løbet af nogle få uger og måneder få dirigeret så mange ud til et job, som måske ikke findes; at der allerede i næste finansår er sparet 200 mill. kr.? Svaret må være nej. Det er i virkeligheden sørgeligt, at et gammelt, agtværdigt parti som det konservative folkeparti ikke undersiger sig for at lægge så dårligt gennemarbej-

dede forslag på folketingets bord. En sammenligning mellem fremskridtspartiets og det konservative folkepartis besparelsesforslag falder i så henseende ikke ud til det ældre partis fordel.

Venstre kan opvise besparelser for nogle hundrede millioner kroner mere end aftalepartierne. Der blev dog ingen mærkbar skattelettelse ud af det, dersom disse ændringsforslag blev vedtaget. Nogle af venstres ændringsforslag har helt eller i mildnet form fået tilslutning fra de partier, der indgik aftalen om finanslovsafstemningen. Kristeligt folkeparti kunne f. eks. ikke tilslutte sig venstres forslag om besparelser på 150 mill. kr. ved bortfald af mælketilskud, som ville ramme familier med børn ret hårdt.

Vi kunne heller ikke tilslutte os venstres forslag om besparelser på 13,4 mill. kr. til racismens ofre i Rhodesia, Sydafrika og Namibia. Vi finder det i skærende modstrid med EF-udenrigsministrenes erklæring om at bekæmpe apartheidpolitikken og den ulovlige besættelse af Namibia.

Ved siden af fremskridtspartiet er Danmarks kommunistiske parti den største leverandør af ændringsforslag, der ikke har skygge af chance for at blive gennemført. Man vil spare på EF-tilskud, men følger heraf vil jo bare blive et tab på flere milliarder i udenlandsk valuta og øget arbejdsløshed inden for landbruget og den industri, der forædler landbrugsprodukterne.

Kommunisterne vil nedlægge Danmarks forsvar, men resultatet heraf vil jo være, at den militære balance i Østersøområdet og Nordeuropa forskydes yderligere i Sovjetblokkens favor. Det mærkelige er, at også SF om end i lidt mere afdæmpet form går ind for dansk nedrustning, når SF, hvad Jugoslavien angår, synes at have forstået nødvendigheden af gennem militære midler at hævde national suverænitet.

Den anden side af kommunisternes ændringsforslag består af bastante overbud inden for den sociale sektor, uddannelses-sektoren og boligområdet. Disse overbud skal kun tjene propagandistiske formål og levere ammunition til bekæmpelse af socialdemokratiet og SF. Kristeligt folkeparti vil ikke støtte kommunisterne i denne kamp imod andre partier ved hjælp af ændringsforslag fremsat iklædt socialpolitiske lammeklæder. Hvis kommunisternes finanslov-